Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36523
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

suo cogitare cepert. qm hic eet esimilis q abeis querebat. &
dixert adinuicē. Si hic homo signū hab & incollo suo expla
ga quā nos scim. que facta e illi inbello. hic uere ipse e. Quo
dicto. erigentes se uidert incollo ei signū. & exclamauerunt
cū gaudio magno dicentes. Vere tues magister miltū placidas.
que nos querebam. Quo dicto hec omā facta st inhis locis ex
eo. t de iussione imperiali. Te qua uis nolentē honorē seli hui
pduxert eū adimperare. q constituit eū eē incaput exercitus.
Et congregati sunt adipsū excomm puncia miltes. int quos ue
nert & duo filii ei. qui aferis fuerant liberati. nescientes int se
qd fris eēt. Et erant esimiles rufi capillis & facie sup cete
ros pulchrioresq. & placuert eustachio indecore aspectus sui.
t inloquacitate oris sui. Et fec eos centurones. ignorans qd fris
eēt. t filii ei. Et audita e int barbaros opinio. qd placidas plia
tor exisset inbello ctra eos. & subnocte recessert barbari. &
fugert insolo auditu opinionis ei. At ipse pfect cū exercitu
transiuit danubiū. & occupauit puncias multas. donec puenit
inuicū qui se tradidert. ne cūpeunib. dampnarent. Et erat in
ipso loco mulier ei assistens adfenestrā tabernaculi. ut uidere
exercitū applicantē. & ecce illi duo iuuenes q erant centurio
nis. ingressi st inquendā hortū q erat iuxta tabernaculū in
quo assistebat mulier. que pfenestrā intuebat eos. & ignorabat
qu d eēt mat eor. sla & ipsi int se nesciebant nationē sua. t qd
eēt fris & filii hui mulieris. Et dū ibide recordarent de infantia
sua. adinuicē referebat un adaliū. Ego recolo qd pat mis magist
miltū fuit. & mat mea pulchra facie fuit & magno decore.
fris mis iunior rufus capillis & facie pulchra. f egressi occulte
nocturnis horis. nescio ubi nos pat cū matre ducebat. donec
introiuim innauī. Deinde exeuntes post modū de naui. matre
nam nuidim. qd actū sit de ea ignor o. Et ibat pat mis nobcū
cū gemitu & fletu. donec puenim adflum & reliqd me pat mis
adripā. & portans frem meū minorē inalia partē transiū. Qui
dū adme redire ut similit mecū transire. rapuit me leo. f li
berat sū apastorib. & habitaui cū eis tēporib. multis. Quo audi
to fri ei. erigens se & exultans cū lacrimis dixit. Fuurunt xpi ego
sū fris tuus. & ia quia recitasti hec omā memorie & qa me pat sup
flum deportauit. & dū adre ipse redire. ego alupo rapt sum.
f liberauert me aratores. & habitaui cū eis tēporib. multis. Quo
dicto. erant ingaudio magno amplectentes t osculantes se inmag